

هُوَالله-ای یاران روحانی من. جناب داود ودود بمقام محمود وارد.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَالله

ای یاران روحانی من.¹ جناب داود ودود بمقام محمود وارد. سر بر آستان نهاد و از تربت پاک رایحه مشک و عنبر و عود استشمام نمود. زبان بستایش گشود و مانند حضرت داود باهنگ رود و عود یاران را بستود. گوید جناب هاشم هشتم ثرید نماید و بضيافت دوستان خانه و کاشانه بیاراید و جناب شعبان بنفس رحمان بیاساید و جناب اسحق احقاق حقوق فرماید و جناب حق نظر بمنظر اکبر نظر نماید و جناب آقا فرج الله لا اسئلكم علیه خرجاً نفراج ربك خير گوید

باری هر یک را بعنوانی بستاید. و تعریف و توصیف بنماید من از محبت او مسرت یافتم. و از وفای او صفا جستم و بنگاشتن پرداختم. ای یاران چه خوش است که نام های مبارک اقوام مختلفه در یک نامه مندرج گردد. زیرا اختلاف بر انداختند و ائمه جاستند از بیگانگی به یگانگی پرداختند. اغیار یار شد بیگانه آشنا گشت و دور نزدیک شد آسیا و امریک و ترک و تاجیک و اروپ و افریک دست در آغوش یکدیگر نمود و هذا من فضل ربکم الرحمن الرحیم. این زندانی را آرزو چنین که در میان یاران دو عنوان نماند کلیمی و فرقانی گفته نشود عنوان واحد بهائی مانده. زیرا کل امواج یک بجزند و گلهای یک چمن. اشجار رشيقه یک حدیقه اند. و رهبران و سالکان یک طریقه. چه خوش بودی اگر شرق و غرب بیک نام و عنوان مشهور و معروف گردیدی. تا وحدت عالم انسانی مانند آفتاب بر باختر و خاور بدرخشد. و علیکم البهاء الابهی. ع ع

¹ همدان بواسطه جناب میرزا داوود کلیمی آقا میرزا هاشم آقا میرزا شعبان آقا میرزا اسحق آقا حق نظر آقا فرج

الله علیهم بهاء الله الابهی

ORIGINAL

AUDIO

